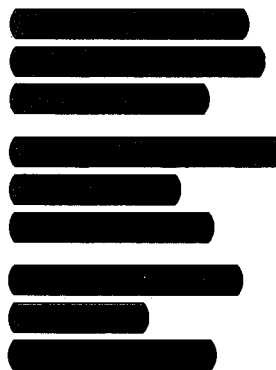

Warszawa, 18 czerwca 2021 r.

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

FIBEE IV sp. z o.o.
ul. Wierzbowa 84
62-081 Wysogotowo

Postanowienie Nr DT.WOT.6171.3.2021.25

Na podstawie art. 106 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „k.p.a.”, w związku z art. 124 ust. 1b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 1990, z późn. zm.), zwanej dalej „u.g.n.”, w związku z art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 777, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą z dnia 7 maja 2010 r.”, oraz art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 576), zwanej dalej „Pt”,

uzgadniam,

w zakresie urządzeń łączności publicznej, projekt decyzji administracyjnej Starosty Parczewskiego przedłożonej przy piśmie z dnia 17 grudnia 2020 r. znak: GN-III.6821.8.02.2020.MK2, w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z części nieruchomości, położonej w obrębie ewidencyjnym 0005, jednostka ewidencyjna 061306_2 Siemień oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 361/1 o pow. 0,2400 ha, objętej księgą wieczystą KW nr LU1R/00013413/8, zwanej dalej „Nieruchomością”, poprzez zezwolenie FIBEE IV sp. z o.o. z siedzibą w Wysogotowie na realizację inwestycji celu publicznego w ramach projektu pn.: „Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepustowościach w podregionie bialskim część B” – obszar nr 3.3.06.09b nr POPC3/01/2019/3.3.06.09b, polegającej na założeniu i przeprowadzeniu na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej, w postaci podwieszenia samonośnego kabla światłowodowego na odcinku 58 m, zgodnie z załącznikiem graficznym do projektu decyzji.

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

Uzasadnienie

Starosta Parczewski (zwany dalej „Starostą” lub „Organem”), przy piśmie z dnia 17 grudnia 2020 r. znak: GN-III.6821.8.02.2020.MK2 (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dalej „UKE”: 21 grudnia 2020 r.), na podstawie art. 124 ust. 1b u.g.n., przedłożył do uzgodnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) projekt decyzji, zwanej dalej „Projektem decyzji”, w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z części Nieruchomości, poprzez zezwolenie FIBEE IV sp. z o.o. z siedzibą w Wysogotowie (zwanej dalej także „FIBEE IV”, „Wnioskodawcą” lub „Inwestorem”) na realizację inwestycji celu publicznego w ramach projektu pn.: „Wylimitowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepustowościach w podregionie białskim część B” – obszar nr 3.3.06.09b nr POPC3/01/2019/3.3.06.09b, polegającej na założeniu i przeprowadzeniu na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej.

Starosta, przy piśmie z dnia 30 grudnia 2020 r. znak: GN-III.6821.8.03.2020.MK2 (data wpływu do UKE: 5 stycznia 2021 r.) przekazał akta zgromadzone w sprawie, uzupełnione następnie, przy piśmie przekazanym w dniu 21 stycznia 2021 r. przez platformę ePUAP, ID dokumentu: DOK78673257, o następujące dokumenty:

- wypis z rejestru ewidencji gruntów z dnia 18 stycznia 2021 r. dla Nieruchomości,
- wydruk księgi wieczystej nr LU1R/00013413/8,
- akt notarialny repertorium A Nr 5760/94 z dnia 20 grudnia 1994 r.

Prezes UKE, pismem z dnia 26 lutego 2021 r. znak: DT.WOT.6171.3.2021.9, zwrócił się do Starosty z prośbą o ustalenie z Inwestorem, czy zakresem wniosku złożonego do Organu w dniu 10 lutego 2020 r. objęty jest fragment telekomunikacyjnej linii kablowej, biegnący od słupa znajdującego się na Nieruchomości do budynku nr 8 w Gródku Szlacheckim. Starosta, w odpowiedzi na ww. pismo, w dniu 14 kwietnia 2021 r. przekazał Prezesowi UKE pismo Inwestora z dnia 8 marca 2021 r., w którym FIBEE IV oświadczyła, że ograniczenie korzystania z Nieruchomości dotyczy podwieszenia rozdzielczego kabla światłowodowego na istniejącej podbudowie słupowej. Do oświadczenia Wnioskodawca dołączył załącznik mapowy, obrazujący zakres ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości w związku z projektowaną na Nieruchomości inwestycją.

Z sentencji Projektu decyzji wynika, że Organ, na podstawie art. 124 ust. 1, 1b, 2, 4, 6 i 7 w związku z art. 124a oraz art. 6 pkt 2 u.g.n. oraz 104 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku Inwestora z dnia 10 lutego 2020 r., zamierza orzec o:

- 1) ograniczeniu sposób korzystania z części Nieruchomości poprzez zezwolenie FIBEE IV na realizację inwestycji celu publicznego w ramach projektu pn.: „Wylimitowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepustowościach w podregionie białskim część B” – obszar nr 3.3.06.09b nr POPC3/01/2019/3.3.06.09b, polegającej na założeniu i przeprowadzeniu na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej w postaci podwieszenia samonośnego kabla światłowodowego w pasie gruntu o szerokości 1 m, zajmującego powierzchnię 58 m² (pięćdziesiąt osiem metrów kwadratowych). Przebieg linii oraz obszar Nieruchomości, na którym następuje ograniczenie sposobu korzystania z Nieruchomości został przedstawiony na załączniku graficznym do Projektu decyzji.
- 2) zobowiązaniu FIBEE IV do przywrócenia Nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po wykonaniu czynności wskazanych w pkt 1 Projektu decyzji, a jeżeli

byłoby to niemożliwe albo powodowało nadmierne trudności lub koszty, wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty odszkodowania.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2021 r. znak: DT.WOT.6171.3.2021.20, Prezes UKE poinformował strony niniejszego postępowania uzgodnieniowego o przysługującym im, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Strony postępowania nie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa powyżej.

W związku z powyższym, Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów k.p.a. ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.: *„Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany umożliwić operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości”*.

Z brzmienia przepisu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika, że dotyczy on umieszczania obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości.

Stosownie do art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., warunki korzystania z nieruchomości ustala się w umowie, która jest zawierana na piśmie, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o jej zawarcie. Stronami umowy są z jednej strony operator, z drugiej strony właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W umowie ustalane są warunki korzystania przez operatora z nieruchomości, w celu zakładania i konserwacji urządzeń lub linii telekomunikacyjnych, jak również zasady odpłatności za korzystanie z tej nieruchomości. W myśl zaś art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3 (tj. terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o zawarcie umowy) nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 i art. 124a u.g.n.

Przepis art. 124 ust. 1 u.g.n. stanowi, iż starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody. Ograniczenie to następuje zgodnie z planem miejscowym,

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

a w przypadku braku planu, zgodnie z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W świetle zaś art. 124 ust. 1b u.g.n. „W zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana”. Jak wynika zatem z brzmienia przedstawionego powyżej przepisu art. 124 ust. 1b u.g.n., w zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia (o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n.) wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem UKE. Przepis ten stanowi także, że decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana. Wyjaśnić przy tym należy, że w myśl art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt.

Przepis art. 124 ust. 1b u.g.n. wskazuje formę tzw. współdziałania, która przy wydawaniu decyzji w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości urządzeń łączności publicznej przybiera postać uzgodnienia. Natomiast zasady i tryb współdziałania organów administracji publicznej przy wydawaniu decyzji administracyjnej reguluje przepis art. 106 k.p.a.

W myśl art. 106 § 1 k.p.a., jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody, albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. Z przepisu art. 106 § 2 k.p.a. wynika zaś, iż wszczęcie tzw. postępowania uzgodnieniowego następuje na wniosek organu wydającego decyzję. Przepis art. 106 § 5 k.p.a. stanowi natomiast, że wyrażenie stanowiska przez organ następuje w procesowej formie postanowienia.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, organ współdziałający przedstawia swoje stanowisko w sprawie administracyjnej rozstrzyganej w drodze decyzji, a zatem zakres i przedmiot tego stanowiska są niejako podwójnie ograniczone: po pierwsze - przedmiotem sprawy administracyjnej, po drugie - zakresem właściwości (zadań) organu współdziałającego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 1997 r., sygn. akt V SA 2699/96, ONSA 1998, nr 4, poz. 123, w którym przyjęto, że: „Jeżeli przepis prawa materialnego uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska w formie opinii przez inny organ, to opinia ta nie może dotyczyć dowolnych spraw związanych z przedmiotem rozstrzygnięcia, lecz tylko tych aspektów, które wiążą się z zadaniami organu opiniującego”). Jednocześnie organ współdziałający nie może ingerować w przedłożony do uzgodnienia projekt decyzji i zmieniać jego ustaleń (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Bd 770/08, LEX nr 487279).

Prezes UKE wyjaśnia ponadto, iż wydając niniejsze rozstrzygnięcie w sprawie uzgodnienia Projektu decyzji, opierał się zarówno na stanie faktycznym ustalonym przez Organ w przedstawionym w Projekcie decyzji, jak też na własnych ustaleniach. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie sądowym (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 października 2006 r., sygn. akt II OSK 1203/05, LEX nr 289289) „Postępowanie przed organem współdziałającym ma wyłącznie charakter pomocniczy w sprawie załatwianej w formie decyzji administracyjnej przez inny organ. W takiej zaś sytuacji stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję (...)”. W niniejszej sprawie Prezes UKE wzięt również pod uwagę stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku z dnia

2 czerwca 2009 r. (sygn. akt II OSK 908/08, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że „(...) argumentacja, iż postępowanie ma charakter uzgodnieniowy (pomocniczy) oraz że stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję jest zasadne, ale tylko w stosunku do samego procesu decyzyjnego organu współdziałającego, zajmującego stanowisko w sprawie poprzez wyrażenie opinii lub zgody albo wyrażenie stanowiska w innej formie”. W dalszej części uzasadnienia powyższego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny podniósł natomiast, iż „Prawidłowym jest tym samym stanowisko Sądu pierwszej instancji, że postępowanie, o którym mowa w art. 106 k.p.a., mimo że jest tzw. postępowaniem wpadkowym, toczy się według ogólnych przepisów postępowania. Treść art. 106 § 4 k.p.a. stanowi potwierdzenie tej argumentacji, bowiem wskazuje wprost, że organ uzgadniający nie jest zwolniony z przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym dla wydania orzeczenia wymaganego od tegoż organu. Tak więc, skoro postępowanie uzgadniające, co trafnie w tym zakresie też wywodzi organ wnoszący kasację, jest częścią postępowania głównego, mają do tegoż postępowania zastosowanie także przepisy art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., jak również art. 10 k.p.a., gwarantujące czynny udział strony w każdym stadium postępowania, w tym także w postępowaniu opiniującym (por. wyrok NSA z dnia 30 grudnia 1999 r., IV SA 1695/97, LEX nr 45131). Konsekwencją tegoż jest jednak i to, że każdy organ administracji na każdym etapie prowadzonego postępowania jest zobligowany do czuwania nad tym, czy w prowadzonym postępowaniu biorą udział wszystkie podmioty wywodzące swe uprawnienia z art. 28 k.p.a., czy też z treści norm regulujących udział stron w danym postępowaniu w sposób odrębny”.

Po analizie przedstawionego do uzgodnienia Projektu decyzji, a także materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, Prezes UKE stwierdził, że zakresem uzgodnienia w niniejszej sprawie objęty jest projekt rozstrzygnięcia Starosty w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z części Nieruchomości poprzez udzielenie Wnioskodawcy zezwolenia na umieszczenie na Nieruchomości telekomunikacyjnej nadziemnej linii kablowej tj. samonośnego kabla światłowodowego o długości 58 m, podwieszono na istniejącej podbudowie słupowej w odległości 0,5 m poniżej istniejących przewodów.

Zauważyć należy, że przepis art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. stanowi o obowiązku właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości do udostępniania tych nieruchomości i umożliwienia operatorom umieszczania na nich obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

Z uwagi na to, że ustawa z dnia 7 maja 2010 r. nie zawiera definicji pojęcia „obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej”, ustalenia co jest przedmiotem niniejszego postępowania należy dokonać w oparciu o rozumienie użytych przez ustawodawcę pojęć, przede wszystkim w świetle obowiązujących przepisów prawa.

W oparciu o przepis art. 2 pkt 8 Pt wskazać zatem należy, że infrastruktura telekomunikacyjna to „urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji”. Z powyższego wynika zatem, że w skład infrastruktury telekomunikacyjnej wchodzić będą zarówno urządzenia telekomunikacyjne, jak też inne elementy wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż ustawodawca w przywołanym przepisie określił katalog elementów infrastruktury telekomunikacyjnej jako otwarty, posługując się sformułowaniem „w szczególności”.

Jak wynika z powyższego, telekomunikacyjna linia kablowa jest elementem infrastruktury telekomunikacyjnej.

Stosownie do § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r. Nr 219 poz. 1864, z późn. zm.), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, linia kablowa to ciąg połączonych kabli. Liniją kablową tworzyć może między innymi samonośny kabel światłowodowy.

W § 3 pkt 2 Rozporządzenia została zawarta natomiast definicja telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, w myśl której telekomunikacyjnym obiektem budowlanym jest linia kablowa podziemna, linia kablowa nadziemna, kanalizacja kablowa, kontenery telekomunikacyjne, szafy kablowe oraz wolno stojące konstrukcje wsporcze anten i urządzeń radiowych, w tym wolno stojące maszty antenowe i wolno stojące wieże antenowe. Mając na uwadze powyższe przepisy prawa Prezes UKE wskazuje, że linia kablowa nadziemna mieści się w pojęciu telekomunikacyjnego obiektu budowlanego.

Prezes UKE pragnie dodatkowo podnieść, że zgodnie z § 5 ust. 2 Rozporządzenia dopuszcza się budowę linii kablowych nadziemnych na istniejącej podbudowie telekomunikacyjnej, elektroenergetycznej i trakcyjnej.

Biorąc pod uwagę opisany powyżej przedmiot inwestycji Wnioskodawcy, a także pojęcia linii kablowej oraz telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, Prezes UKE ustalił, że zamierzeniem Inwestora jest przeprowadzenie inwestycji, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., tj. umieszczenie na Nieruchomości obiektu infrastruktury telekomunikacyjnej, jakim jest w tym przypadku telekomunikacyjna linia kablowa nadziemna (tj. samonośny kabel światłowodowy podwieszony na istniejącej podbudowie słupowej).

Z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika ponadto, że podmiotem zobowiązanym do umożliwienia umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej jest właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W świetle powyższego zauważyć należy, że Nieruchomość objęta niniejszym postępowaniem jest nieruchomością o niuregulowanym stanie prawnym.

Wyjaśnić należy, że pojęcie „nieruchomości o niuregulowanym stanie prawnym”, stosownie do art. 113 ust. 6 u.g.n., oznacza nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe. Natomiast zgodnie z art. 113 ust. 7 u.g.n., przepis art. 113 ust. 6 u.g.n. stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy podnieść, że Nieruchomość objęta niniejszym postępowaniem stanowi, zgodnie z treścią księgi wieczystej KW nr LU1R/00013413/8 dostępnej poprzez system teleinformatyczny Elektroniczna Księga Wieczysta, współwłasność osób: [REDAKTURA]

Starosta w toku postępowania administracyjnego ustalił, że [REDAKTURA] zmarł 3 kwietnia 2008 r. (akt zgonu 0613062/00/AZ/2008/139230), a [REDAKTURA] zmarł 15 lutego 2009 r. Zgodnie z umową darowizny zawartą

w formie aktu notarialnego repertorium A Nr 5760/94 z dnia 20 grudnia 1994 r., [REDAKTOR]
[REDAKTOR] przekazał prawa rzeczowe do Nieruchomości córce [REDAKTOR]

Prezes UKE, w toku przedmiotowego postępowania uzgodnieniowego ustalił, że po zmarłych współwłaścicielach Nieruchomości tj. [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR] nie toczyło się postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku (pisma Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim I Wydział Cywilny z dnia 3 marca 2021 r. sygn. akt L.Dz. 50/21 oraz Sądu Rejonowego w Otwocku I Wydział Cywilny z dnia 11 marca 2021 r. sygn. akt I Ko 64/21). Nie zarejestrowano również innych dokumentów, dzięki którym możliwe byłoby ustalenie kręgu spadkobierców po ww. osobach zmarłych.

Zatem w omawianej sprawie, nie można ustalić osób, którym przysługują prawa własności do Nieruchomości wynikające z dziedziczenia po zmarłych [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR]. W przypadku bowiem śmierci osoby fizycznej, spadkobierca - stosownie do art. 1025 i art. 1027 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm.) może udowodnić swoje prawa wynikające z dziedziczenia (w tym prawo do nieruchomości należącej do masy spadkowej) tylko stwierdzeniem nabycia spadku lub zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia. Tym samym Nieruchomość stanowi nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu art. 113 ust. 6 w związku z art. 113 ust. 7 u.g.n.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie Starosty z dnia 25 marca 2020 r. o zamiarze wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości, do Organu nie zgłosił się w wyznaczonym dwumiesięcznym terminie nikt, komu przysługiwałyby prawa rzeczowe do Nieruchomości.

Podnieść także należy, iż stosownie do art. 124a u.g.n. „przepisy art. 124 ust. 1-2 i 4-7, art. 124b oraz art. 125 i art. 126 [u.g.n.] stosuje się odpowiednio do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Do postępowania w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z tych nieruchomości stosuje się art. 114 ust. 3 i 4, art. 115 ust. 3 i 4 oraz art. 118a ust. 2 i 3 [u.g.n.]”

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że rozstrzygnięcie Organu w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości będzie mogło nastąpić także w stosunku do Nieruchomości, będącej nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym.

Kolejną kwestią wymagającą ustalenia jest okoliczność, czy Wnioskodawca jest podmiotem uprawnionym do umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. Zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., prawo umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej przysługuje bowiem operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Inwestorem w niniejszej sprawie jest FIBEE IV. Jak wynika z treści wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem 12271, Wnioskodawca jest uprawniony do dostarczania sieci telekomunikacyjnej, posiada więc status operatora. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 27 lit. b Pt, operatorem jest bowiem przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących.

Powyższe oznacza, że Wnioskodawcy przysługuje uprawnienie wynikające z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., a tym samym Inwestor posiadał uprawnienie do złożenia

do Starosty, na podstawie art. 124 ust. 1 u.g.n. w zw. z art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., wniosku o ograniczenie sposobu korzystania z Nieruchomości.

Zauważyć należy, że przepis art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. ma zastosowanie w przypadku żądania dostępu do nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości. Prezes UKE w prowadzonym postępowaniu zobowiązany jest zatem ustalić, czy spełnione zostało powyższe wymaganie.

Oceniając spełnienie powyższej przesłanki należy wskazać, że zgodnie z wyjaśnieniami udzielonymi przez Inwestora w piśmie z dnia 8 marca 2021 r. projektowana nie Nieruchomości telekomunikacyjna linia kablowa nie ma na celu zapewnienia telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej Nieruchomości. Stwierdzić wobec powyższego należy więc, że wskazana przesłanka dotycząca żądania dostępu do nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w niniejszej sprawie została spełniona.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 124 ust. 1 u.g.n. ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje z uwagi na to, aby zrealizowany został cel publiczny, który będzie zgodny z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w razie jego braku - z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Odnosząc się w tym miejscu do ustalenia, czy przedmiotowa inwestycja jest inwestycją celu publicznego, Prezes UKE pragnie podnieść, że pojęcie inwestycji celu publicznego definiuje ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.), zwana dalej „u.p.z.p.”. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 5 u.p.z.p. przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne) oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 u.g.n. Stosownie zaś do postanowień art. 6 pkt 1 u.g.n., celami publicznymi w rozumieniu tej ustawy jest wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji. W myśl natomiast art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt. Jak wynika zatem z przepisu art. 2 pkt 5 u.p.z.p. w związku z art. 6 pkt 1 u.g.n., inwestycje z zakresu łączności publicznej należy traktować jako realizujące cel publiczny. Przesłanką konieczną do uznania określonej inwestycji za inwestycję celu publicznego jest wykazanie, że planowana inwestycja wiązać się będzie z urzeczywistnieniem potrzeb określonych wspólnot na poziomie gminnym, powiatowym, wojewódzkim lub społeczeństwa całego kraju. Powyższe potwierdza ugruntowane stanowisko sądów administracyjnych. Przykładowo, powołać można uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 648/09, LEX nr 758967, w którym Sąd wskazał, iż: *„Na pojęcie "inwestycji celu publicznego" składają się dwa elementy, których łączne wystąpienie jest warunkiem koniecznym takiego rodzaju inwestycji. Pierwszy element stanowi określenie przedmiotu inwestycji, jakim jest realizacja celu publicznego wskazanego w art. 6 u.g.n., a drugi element stanowi przypisanie inwestycji znaczenia lokalnego lub ponadlokalnego. Tak więc z treści art. 2 pkt 5 u.p.z.p. wynika, iż warunkiem przyporządkowania inwestycji do wskazanej kategorii jest jej lokalne lub ponadlokalne znaczenie, niezależnie od tego, że winien być to cel, o jakim mowa w art. 6*

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

u.g.n.”. Warto też powołać uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 878/08, LEX nr 563559, w którym Sąd podniósł, że „*Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym odwołując się do definicji celu publicznego zawartej w u.g.n. opiera się na kryterium przedmiotowym. Decydujące znaczenie ma charakter zamierzenia inwestycyjnego, a więc czy będzie to działanie o zasięgu co najmniej lokalnym w zakresie celów określonych w art. 6 u.g.n. Jednym z takich celów jest wydzielenie gruntów pod obiekty i urządzenia łączności publicznej i sygnalizacji*”.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, FIBEE IV realizuje przedmiotową inwestycję w ramach projektu pn.: „Wyeleminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepustowościach w podregionie bialskim część B” – obszar nr 3.3.06.09b nr POPC3/01/2019/3.3.06.09b, który jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

We wniosku z dnia 10 lutego 2020 r. znak: SP_1/FIBE_IV/02/2030/LG Inwestor wyjaśnił, że umieszczona na Nieruchomości infrastruktura telekomunikacyjna w postaci napowietrznego kabla światłowodowego będzie wykorzystana do podłączenia jednostek oświatowych na terenie powiatu parczewskiego, dzięki czemu jednostki oświatowe wskazane przez Ministerstwo Cyfryzacji w „Projekcie Operacyjnym Polska Cyfrowa” będą mogły korzystać z szerokopasmowego internetu, telewizji online i innych usług internetowych o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. Dzięki projektowanej na Nieruchomości sieci, szkoły z terenu powiatu parczewskiego będą podłączone do Ogólnopolskiej Sieci Światłowodowej. Inwestor podkreślił w ww. wniosku, że projektowana na Nieruchomości infrastruktura telekomunikacyjna poprawi również poziom życia mieszkańców, poprzez zapewnienie im dostępu do szerokopasmowego Internetu.

Prezes UKE ustalił wobec tego, że projektowana na Nieruchomości inwestycja, polegająca na podwieszeniu samonośnego kabla światłowodowego na istniejącej podbudowie słupowej, spełnia wymogi inwestycji celu publicznego, gdyż jest to zamierzenie w zakresie łączności publicznej, a także ma znaczenie ponadlokalne, ponieważ jej budowa umożliwi podłączenie do Ogólnopolskiej Sieci Światłowodowej szkół z terenu powiatu parczewskiego oraz umożliwi korzystanie z szerokopasmowych usług telekomunikacyjnych mieszkańcom powiatu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uznał Projekt decyzji, w zakresie urządzeń łączności publicznej, za odpowiadający prawu i orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsze postanowienie strona może zaskarżyć w drodze wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skierowanego do Prezesa UKE w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia (art. 106 § 5 w związku z art. 127 § 3, art. 141 § 2, art. 144 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Pt), albo wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia postanowienia, na podstawie art. 3 § 2 pkt 2, art. 13 § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm., zwanej dalej „Ppsa”).

Od skargi na niniejsze postanowienie, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym, pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2003 Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.) w związku z art. 230 Ppsa.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy stosownie do przepisów Działu V Rozdział 3 Ppsa.

z up. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Dyrektor Departamentu
Techniki

Tomasz Karamon

Otrzymują:

1. [REDACTED]
Pełnomocnik FIBEE IV sp. z o.o.
[REDACTED]
[REDACTED]
2. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
3. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
4. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Do wiadomości:

Starosta Parczewski
ul. Warszawska 24
21-200 Parczew

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl